

Obowiązuje do 1.01.2007 r. (Dz.U. z 2006 r. Nr 191, poz. 1410)

USTAWA
z dnia 6 grudnia 2002 r.

o świadczeniu usług ratownictwa medycznego

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 2002 r. Nr 241, poz. 2073, z 2003 r. Nr 99, poz. 920, z 2004 r. Nr 210, poz. 2135.

Art. 1.

Ustawa określa jednostki świadczące usługi ratownictwa medycznego i zasady ich finansowania.

Art. 2.

Usługami ratownictwa medycznego są działania podejmowane przez jednostki, o których mowa w art. 3, służące ratowaniu osób w stanie nagłym.

Art. 3.

Jednostkami świadczącymi usługi ratownictwa medycznego są:

- 1) szpitalne oddziały ratunkowe;
- 2) zespoły ratownictwa medycznego, w tym lotnicze pogotowie ratunkowe;
- 3) centra powiadamiania ratunkowego.

Art. 4.

1. Centrum powiadamiania ratunkowego jest zintegrowanym stanowiskiem dyspozytorskim służb ratowniczych.
2. Do zadań centrum powiadamiania ratunkowego w zakresie usług ratownictwa medycznego należy w szczególności:
 - 1) przyjmowanie powiadomień o stanach nagłych, ustalanie priorytetów i niezwłoczne wydawanie dyspozycji jednostkom, o których mowa w art. 3 pkt 1 i 2;
 - 2) przekazywanie niezbędnych informacji osobom udzielającym pierwszej pomocy, w szczególności przed przybyciem zespołu ratownictwa medycznego na miejsce zdarzenia;

- 3) przekazywanie kierującemu działaniami ratowniczymi niezbędnych informacji ułatwiających podejmowanie rozstrzygnięć na miejscu zdarzenia;
 - 4) przekazywanie niezbędnych informacji o stanach zagrożenia życia lub zdrowia innym jednostkom wykonującym zadania w zakresie ratownictwa medycznego;
 - 5) koordynacja medycznych działań ratowniczych podejmowanych przez poszczególne jednostki, o których mowa w art. 3 pkt 1 i 2, a także działań podejmowanych przez inne jednostki uczestniczące w działaniach ratowniczych.
3. Liczba i rozmieszczenie centrów powiadamiania ratunkowego na terenie województwa ustalana jest przez właściwego wojewodę lub właściwych wojewodów w porozumieniu, w ramach środków finansowych, o których mowa w art. 7.
4. Dopuszcza się tworzenie centrów powiadamiania ratunkowego obejmujących obszar sąsiadujących powiatów na podstawie porozumienia między tymi powiatami. W powiecie, objętym na podstawie porozumienia zasięgiem działania centrum powiadamiania ratunkowego z innego powiatu, nie organizuje się centrum powiadamiania ratunkowego.
5. W porozumieniu, o którym mowa w ust. 3 i 4, określa się w szczególności:
- 1) datę i miejsce jego zawarcia;
 - 2) strony porozumienia;
 - 3) okres, na jaki zawarto porozumienie;
 - 4) miejsce utworzenia centrum powiadamiania ratunkowego;
 - 5) sposób finansowania, z uwzględnieniem uczestnictwa w ponoszeniu kosztów bieżącego funkcjonowania centrum oraz niezbędnych inwestycji;
 - 6) zasady powoływania i odwoływania osób sprawujących bezpośredni nadzór nad funkcjonowaniem centrum powiadamiania ratunkowego;
 - 7) zasady współpracy z jednostkami i instytucjami współdziałającymi przy wykonywaniu zadań z zakresu ratownictwa medycznego.
6. Porozumienie, o którym mowa w ust. 4, wymaga dla swojej ważności zatwierdzenia przez wojewodę. Wojewoda zatwierdza porozumienie nie później niż w terminie zatwierdzania rocznych powiatowych planów zabezpieczenia medycznych działań ratowniczych.

Art. 5.

1. Zasady finansowania świadczeń zdrowotnych udzielanych w ramach usług ratownictwa medycznego świadczeniobiorcom w rozumieniu przepisów o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych określają te przepisy.
2. Narodowy Fundusz Zdrowia zawiera umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w szpitalnych oddziałach ratunkowych oraz przez zespoły ratownictwa medycznego, włączonych do systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego.
3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki finansowania świadczeń zdrowotnych udzielanych w szpitalnym

oddziale ratunkowym i zespole ratownictwa medycznego, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia ciągłej gotowości tych jednostek do udzielania świadczeń zdrowotnych oraz rodzaj udzielanych świadczeń.

4. Jednostki lotniczego pogotowia ratunkowego są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.
5. Finansowanie, o którym mowa w ust. 4, odbywa się na podstawie umowy zawartej między ministrem właściwym do spraw zdrowia a jednostką lotniczego pogotowia ratunkowego.
6. Do umowy, o której mowa w ust. 5, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 6.

W ustawie z dnia 25 lipca 2001 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz.U. Nr 113, poz. 1207 i Nr 154, poz. 1801) po art. 44a dodaje się art. 44b w brzmieniu:

„Art. 44b. Do dnia 31 grudnia 2004 r. nie stosuje się przepisów ustawy z wyjątkiem art. 3, art. 22 i 23, art. 24 ust. 1-5 i 9-13, art. 35, art. 39 pkt 2, art. 41 i art. 44 ust. 1-3.”.

Art. 7.

Wydatki pozapłacowe w centrach powiadamiania ratunkowego, które spełniają wymagania ustawy oraz zostały dofinansowane od roku 2002 w ramach programu „Zintegrowane Ratownictwo Medyczne”, finansowane są z rezerwy celowej budżetu państwa w formie dotacji celowej na zadania z zakresu administracji rządowej dla właściwej jednostki samorządu terytorialnego.

Art. 8.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.